

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРООРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

№ 25
(121)

23

вересня

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

Щастя вам! Будьте першими в праці, не забувайте, що в дорогу вас вирудає відданий інститут.
Фото В. Гамаріса.

РЕПОРТАЖ

ПЕРШИЙ ДЕНЬ

Ранок, сонце, сміх. І хоч на вулиці не втомно вигукують паровози, а привокзальна сутолога неймовірна — це не познається на студентах. Їх все більшують, росте кількість моданів, чуються нові й нові дитиння, рясніють усміхнені тичця. Не одразу й повіриш, цей життєрадісний, повний ергії, зовні трохи пустотливий, народ — математики, фізики. Молодість — ось що, наперед, бачиш у них. Нарешті електричка. Знову гамір, скінченні розмови, а там, під укіт рельс, пісня. Якої хочеш, важливо тільки, щоб одну не закінчити. Це певне му, що за чотири зупинки не вигнеш багато проспівати, а четься ж якнайбільше. Ось і прасівка. Машиніст, який суоро попереджував, щоб виходили з вагонів без затримки, доволений: не минула й хвилина, як 150 студентів довгою річкою йшли пероном до переходу під відкритим шлагбаумом. Оглядаються, в чеканні питують один одного: як зуринуть?

— О, та в них стадіон!
Дивись, а сад який довезений...

А скільки нових будівель в господарстві колгоспу!

Незабаром колону очолюють голова колгоспу і парторг. По-редині подвір'я колгоспу зупинилися. Невеличка нарада, де вирішуються деякі організаційні питання. Потім знову рушили, вже на місця розташування, де доведеться цілий місяць жити.

Звичайно, про якийсь комфорт мови бути не може. По 20—30, а то й 50 чоловік в клубі, гаражі, по хатах. Було б де спати, а все інше влаштується само по собі. Поки підшукують бачки для вмивання, підвозять матраци, впорядковують приміщення, розійшлися по господарству, не сидіти ж даремно. Он просо сушать колгоспниці — чому б не допомогти. Хлопці одразу беруться за лопати і сіється в сонячному промінні майбутня пшоняна каша. До обіду ще далеко, а тут якраз силосування йде — машини підвозять до кагатів подрібнену кукурудзу, а трактор утрамбовує її в траншеях. Анастолій Козел вирішує одразу: частина хлопців допомагатимуть вивантажувати силос, інші вивершуватимуть ним кагати, а останні — лопати в руки і на допомогу трактористові. Разом з викладачем Пивоваровим вони рушили до кагатів. Скоро закипіла робота. Машини не встигають підвозити силос. Микола Шут, Олег Новак та інші з молодечим запалом, швидко і впевнено справляються з дорученим завданням. Жарко як стало. Пороздягалися хлопці, перша приємна втома розливається по тілу.

А в другому кінці подвір'я

іде подрібнення кукурудзяних качанів. Туди направляються дівчата. Тут теж кілька операцій. Потрібно кожного качана обірати, потім віднести його до машини, а лущиння висипати в окрему яму. І як же задоволений колгоспний механізатор Антон Скиба: машина працює безперебійно, навкруги така весела, працююча молодь. Не менше раді й студенти. Он Лариса Баглій носить качання, розчервонілася вся, а там Світлана Радченко, за нею Тамара Колос та багато інших — з усією відповідальністю ставляться вони до справи.

Ось і обід — перший і, здається, найсмачніший. Дехто каже, що такий борщ не у всякому кийському ресторані замовиш: все в ньому є, а, найбільше, любові і хисту колгоспниць, які його варили.

Ще кілька годин праці, а там і вечір. Можна й погуляти, в кіно заглянути, але часу нема — сьогодні основне — це влаштуватися з житлом. Так, у турботах і минає цей перший день в колгоспі с. Тарасівки.

О. ПЕТРИК.

НАДІЙНА ДОПОМОГА

15 вересня переважна більшість студентів нашого інституту на чолі з викладачами виїхала працювати в колгоспи і радгоспи Києво-Святошинського і Бориспільського районів. Більше семисот майбутніх педагогів на протязі місяця трудитимуться в колгоспах і радгоспах під Києвом, допомагаючи там у збиранні кукурудзи, картоплі, овочів.

На нараді викладачів, керівників груп і факультетів, проведений напередодні від'їзду, були поставлені, ясно і чітко, завдання. Суть їх у тому, що студенти і викладачі, які від'їжджають на роботу, повинні з усією серйозністю поставитися до цього важливого державного доручення, з гідністю відстояти трудову честь свого учбового закладу.

Перші відомості про роботу наших студентів підтверджують, що це саме так.

Організовано відбулася відправка в пункти призначення, в більшості студенти непогано влаштувалися з житлом і харчуванням і вже в перші дні праці стали виконувати й перевиконувати встановлені норми виробітку. Правда, зустрічаються випадки недисциплінованості, зневажливого ставлення до праці (1 курс російського відділу), не скрізь налагодилася справа з харчуванням (радгосп «Совки»), дехто намагається працювати за принципом зрівнялівки (колгосп «Кому-

ніст»), але поступово робота набирає все більшої організованості, а студенти — трудово-го гарту. Такі з них, як А. Колесников, О. Артерчук, А. Козел (фізико-математичний факультет), В. Бондар, Г. Максименко (педагогічний факультет), В. Дорохов, П. Петрик, Л. Соєна (мовно-літературний факультет) з перших днів показують зразки невтомної праці.

Робота тільки розпочинається. Попереду ще три тижні напруженої праці на благо рідного народу. Докладемо всіх зусиль до того, щоб з честю виконати поставлене перед нами завдання.

Лопати в руки і на допомогу трактористові...

Добрий ранок!

Добрий ранок, люди!
Добрий ранок, друзі!
Небокрай веселий —
Буде гарний день.
Розцвітуть весною
Нові квіти в лузі,
Буде радість праці
І нових пісень.
Роботящі руки
Зроблять нове чудо,
Розіллється сталлю
Сонце у ковші.

І пласти великі
Підіймати будуть
На землі багатій
Гострі лемеші.
Перший промінь грає
На рожевім цвіті,
І летить за медом
Гомінка бджола.
Добрий ранок, друзі!
Гарно жить на світі,
Як тебе щоранку
Ждуть нові діла.

Доярка молоденька

Ну, де я бачив ці русяві коси,
Веселі вогники в її очах?
І пригадалася прозора осінь,
Що рвала стиглі яблука в садах.

Пливуть у вишині хмарки крилаті,
У літній табір стежка привела:
Ось дівчина у ситцевому платті
Корові з рук смачне щось подала.

І що вона мені сказати може
Про свій найперший успіх трудовий?
Хіба про те, як в ясні дні погожі
Пасла корів на килимі з трави?

А може пригадає, як ночами
Цікавих книг читала сторінки,
І там знайшла, якими йти стежками
До берегів молочної ріки.

О. ШПАК,

студент І курсу українського відділу.

...Навкруги така весела, працююча молодь...

ІСТОРИЧНА СЕСІЯ ВІДКРИЛАСЬ

НЬЮ-ЙОРК, 20. (ТАРС). Сьогодні тут в будинку Організації Об'єднаних Націй о 15 годині 33 хвилини за нью-йоркським часом (о 22 год. 33 хв. за московським) відкрилась чергова XV сесія Генеральної Асамблеї ООН.

На сесії присутні делегації 82 країн — членів ООН. Делегацію Радянського Союзу очолює Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущов, делегацію УРСР — М. В. Підгорний, делегацію БРСР — К. Т. Мазуров.

У залі засідань сесії — делегації Чехословацької Соціалістичної Республіки на чолі з А. Новотним, Румунської Народної Республіки на чолі з Г. Георгіу-Деж, Польської Народної Республіки на чолі з В. Гомулкою, Угорської Народної Республіки на чолі з Яношем Кадаром, Народної Республіки Болгарії на чолі з Т. Живковим, делегації Народної Республіки Албанії очолює М. Шеху, Федеративної Народної Республіки Югославії — П. Тіто. Делегацію Республіки Куби очолює Ф. Кастро. У зв'язку з сесією в Нью-Йорк

прибув президент Об'єднаної Арабської Республіки Г. А. Насер. Делегації багатьох країн Азії і Африки очолюють глави урядів. Чекають прибуття президента Індонезії Сукарно, президента Гвінеї Секу Туре, прем'єр-міністра Індії Д. Неру та інших глав держав і урядів.

Делегацію США на сесії очолює державний секретар Гертер, делегацію Англії — міністр закордонних справ Х'юм.

На попередньому порядку денному сесії близько ста питань. Найважливіше з них — про загальне і повне роззброєння вніс Радянський Союз.

На сесії присутні дві тисячі представників преси, радіо і телебачення десятків країн світу. Біля будинку ООН зібрались юрби людей, які з нетерпінням чекали новин з залу засідання.

За традицією сесію відкрив голова попередньої XIV сесії Генеральної Асамблеї — делегат Перу Белаунде.

Після традиційної хвилини роздуму Асамблея призначила мандатну комісію і приступила до виборів голови сесії.

(«Радянська Україна», 21 вересня 1960 р.)

Сонячна перемога

103 медалі і 683 очка

...У далекі часи олімпійських свят древньої Греції на честь переможця змагань складались епічні — хвалебні оди, а при поверненні чемпіона додому прорубували прохід у міській стіні. На щастя київських будівельних організацій, остання традиція в наш час не збереглася. Інакше довелось б потім ліквідувати дуже серйозні пошкодження в міському господарстві.

У наше рідне місто із нагородами повернулися Борис

Шахлін, Лариса Латініна, Іван Цибуленко. А якщо врахувати успіхи Юрія Титова, Володимира Сніжівського, Леоніда Бартенева і Леоніда Колумбе-та, які везуть додому «срібло» і «бронзу», то виявиться, що вклад столиці України в перемогу нашої команди перевищує олімпійську суму Австралії. Один тільки Борис Шахлін добився більшого успіху, ніж уся команда Швейцарії чи Югославії!

(«Вечірній Київ», 12 вересня 1960 р.)

Майбутнім педагогам фізикам поряд з глибоким вивченням свого основного предмета необхідно мати широке уявлення про різні галузі народного господарства, зокрема, про автотракторну справу і сільськогосподарські машини.

На фото: доцент Л. Грінь розповідає студентам IV курсу фізико-математичного факультету, які проводять лабораторно-практичні заняття на Виставці передового досвіду в народному господарстві УРСР, про принцип роботи сівалки, що призначена для висіву кукурудзи квадратно-гніздовим способом.

Текст і фото В. Шкардуна.

ТВОЄ МІСЦЕ

Одразу було нелегко. Найбільше нарікань з боку студентів виникало в зв'язку з поганим харчуванням. Прямо хоч бери та в розпач падай: то недодарено, то несмачне, то невиспачає. Кухарки, бабусі з села, не докладали до цієї справи будь-якої любові чи вміння. Одного разу ми запропонували директору радгоспу, щоб самі студенти повністю розпоряджались кухнею. З цим погодилися. Одразу становийце змінилося. «Головним кухарем» у нас став Василь Корж, в недалекому минулому солдат, людина працююча, а головне обізнана в кухарській справі. Тепер, як це не дивно, тих продуктів, з яких раніше готувалося по одному блюду тричі на день, вистачає, дякуючи старанням Василя та дівчат, що йому допомагають (Г. Бабенко, С. Висоцька), на 2—3 блюда сніданку, обіду чи вечері.

Ідальня тепер розташована в іншому місці і вміщує не 40—50 осіб, як було раніше, а 100 і більше. Завжди там порядок: сяють чистою столами, вивішено таблички з вказівкою розміщення груп. Студенти регулярно чергують у їдальні, а тому завжди перед приходом бригад з поля готова страва стоїть на столах. Недаремно ж увійшло в традицію після кожного відвідування їдальні хором скандувати: «Дякуємо нашому шеф-кухареві».

У цьому ж приміщенні вирішили випускати газети, проводити репетиції хору, читців, які незабаром виступатимуть з концертом.

Хоч Василь і проситься в поле, на збирання картоплі чи скиртування, студенти категорично проти цього.

— «Тут твоє місце», — кажуть вони, і з цим не можна не погодитись.

П. ФЕДЧЕНКО,
керівник факультету.

КОПАЮТЬ КАРТОПЛЮ

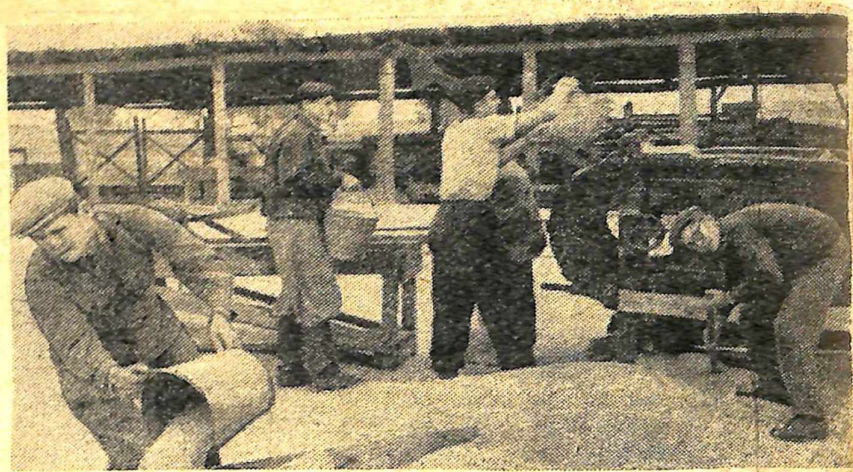
На полях радгоспу «Совки» працюють студенти 1 і 3 курсів мовно-літературного факультету (український відділ). З першого ж дня перебування на селі студенти працюють на збиранні картоплі. Спочатку було важкувато, але потім втяглися в роботу і тепер переважна більшість з них виконують норми.

Але треба сказати й про те, що недостатня організованість з харчуванням дещо знижує трудовий ентузіазм студентів. Дирекції радгоспу треба більше подбати про налагодження порядку на кухні, видавати доброякісні продукти, забезпечити виконання хоча б елементарних правил гігієни при готуванні страв.

Студенти вирішили організувати свій контроль над готуванням обідів. Вони виділяють із свого колективу двох чергових, які подають допомогу кухаркам, виконують обов'язки офіціанток, намагаються урізноманітнювати меню.

Будемо сподіватися, що спільними заходами всі неполадки буде усунено і студенти з приємними спогадами залишать радгосп, де їм довелося прикласти свої сили на збиранні багатого врожаю.

Наш кор.

Для хлопців це вже звична робота.

На повну силу

Ново-Петрівці, радгосп імені Ватутіна. На місцях історичної битви за Київ, понад Дніпром розкинулися широкі поля. Тут працюють студенти 1—3 курсів відділу спеціалізації педагогічного факультету. Частина з них збирає та пересортировує помідори, інші працюють на збиранні картоплі. Норми не малі. Так, щоденно потрібно зібрати помідор 200 кг або ж пересортувати 400 кг чи зібрати 600 кг картоплі. Проте це не лякає студентів. Багато з них успішно справляються з роботою, а деякі (Г. Максименко, О. Улезько, М. Радус) значно перевищують норми.

У день приїзду М. С. Хрущова на XV сесію Генеральної Асамблеї ООН студенти при-

йняли рішення в 1,5—2 рази перевищувати встановлені норми виробітку. Це одразу підтвердилось ділом. Так, студентка I курсу Харченко вдвоє більше зібрала помідор. За мість 30 ящиків за нормою вона зібрала 60 ящиків. З неї беруть приклад студенти В. Богдар, Т. З'яченко і багато інших.

Крім своєї безпосередньої роботи, студенти встигають готуватися до концерту, який вони незабаром дадуть перед жителями села, випускають політики, стежать за пресою, відвідують кіно, а в минулу неділю побували в філіалі історичного музею в Ново-Петрівцях.

П. МІШИНА,
викладач.

У нас іменини

Це було недавно. Вже сиділи за столом, чекаючи, поки закінчатся останні приготування до такої урочистої події, як вечерея, коли перед Анатолієм Гришком з'явився здоровенний букет квітів. Дівчата поздоровили його з двадцятидвохріччям, а хлопцям не залишилося нічого як прокричати «ура». Анатолій був дуже схвилюваний. Він так до цього часу і не знає, хто був ініціатором цієї справи, бо нікому ж нічого не говорив про свій день народження.

З'явився баян, а за ним бубон. Помалу, освоюючись в не-

звичайній трохи обставині, студенти співали, танцювали. Незабаром на все село було чути веселі студентські голоси. Анатолій, радісний, сяючий, намагався не відставати від інших, як це робить і в подальше виконує він 1,5—2 норми.

Трохи пізніше надійшов уповноважений райкому і, дізнавшись у чому річ, поздоровив Гришка з днем народження, побажав йому успіхів у роботі і особистому житті. Такими були наші перші іменини в радгоспі.

В. ШЕВЧЕНКО.

З вогником

Нещодавно третій і четвертий курси фізиків у кількості до ста осіб виїжджали в Бориспіль для допомоги колгоспам у збиранні помідорів. Погода була несприятлива — дощ, холод, проте це не зупинило студентів. На протязі всього дня вибирали вони багатий врожай

овочів для м. Києва. Поряд з ними працювали студенти перших курсів університету. Дружно, з вогником працювала молодь. Під вечір помідори з усієї площі були зібрані.

В. НОВОСІЛЬСЬКИЙ.

Редактор О. КАРДАШ.